

tia durante, nullus Reus exerceat Officium. Quod si Sacerdos fuerit, Missam non celebret: Si Frater ad Chorum Deputatus, poterit circulus Coronæ pro tempore Carceris ei radi; Si vero Laicus indui poterit vestimento fusci coloris. Quas, & similes poenas adhibere valebit Provincialis pro arbitratu suo; semper tamen proportionatas cum qualitatibus Culpæ.

VII. Culpa gravissima est committere delictum, cui in jure poena Mortis, vel Trirremium inflicta est; v.g. ponere libellos infamatorios, fingere, & adulterare subscriptiones, vel sigilla Superiorum; patrare facinus aliquod, propter quod Delinquens expelli debeat, propter hæc a Diffinitorio Generali suo gravissime puniantur Rei, attenda delicti qualitate, vel deponantur, ut si Judicibus visum fuerit ex meritis causæ, expellantur a Religione servata forma infra scripta Cap. 33. §. 2. Gravissimas enim culpas judicare Diffinitorio competit.

§. III.

De nonnullis animadvertendis erga delictus poenas.

I. Quando in nostris Constitutionibus ponitur poena suspensionis, vel privationis (etiam si inibi dicatur ipso facto) non intelligatur ante, sed post Sententiam Judicis super facto. Et quando absolute dicitur, quod aliquis careat voce, intelligatur de utraque, activa nimirum, & passiva.

II. Si in Capitulo Dominicali præfens fuerit aliquis Sacerdos, privatus voce, postquam egressi sint ab illo omnes Fratres Laici, & Choristæ, Præfens corrigat eum si vel ipse, vel zelator aliquam notavit Culpam, & statim præfatus e Capitulo exeat. Privatus sede, seu loco si Sacerdos sit, sedeat post omnes alios Sacerdotes, nisi Judex alium inferiorem locum illi designaverit; & proportionate servata, similiter fiat cum non Sacerdotibus.

III. Quando in nostris Constitutionibus designatur poena privationis officii, & vocis, si delinquens officium, & vocem non habeat, infligatur illi alia proportionata poenitentia.

IV. Suspensi ab officio remaneant in suis propriis Domibus, nisi suspendens, vel Superior Generalis alios Conventus illis assignet pro tempore suspensionis.

V. Quando pro poenitentia imponitur jejunium in pane, & aqua, poenitens adimpleat in Refectorio ad primam Mensam, pronus in Terram, absque Mapula, & Caputio.

VI. Volumus, quod illi, qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur augendo poenam proportionatam culpæ, juxta continuationem in ea, ita ut dum non respiciant semper poena augeatur: Et contra vero Superior qui poenitentiam imposuit poterit prudenter, & attentis circumstantiis minuere illam eis, qui humiliter adimplent, & signa emendationis ostendunt.

VII. Culpis illis, quibus Constitutiones nostræ poenas non statuunt, Superiores pro suo arbitrio imponant proportionatas semper cum delictis, & circumstantiis, & ad similitudinem hæc designatarum.

VIII. Ad puniendum delicta semper attendantur personæ, & circumstantiæ, ut sic, vel augeatur, vel minuat poena.

IX. Prælatus inferior obligatus sit fidem facere Superiori, qualiter poenitentia ab ipso imposita executioni mandetur.

§. IV.

De Carcere nostrorum Conventuum.

I. In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sit locus securus, ac deputatus ad custodiam Reorum, non tamen adeo rigorosus, ut in discrimen veniat salus Religiosorum inibi inclusorum, & sint in eo compedes, vincula, aliæque necessaria ad poenam, & majorem Custodiam delinquentium.

II. Si aliquis propter sufficientem alicujus gravis delicti probationem justus fuerit a Judice incarcerari, exuatur in ipso carcere Habitu albo, & induatur Vestimento fusci coloris; Poteritque, si Reus fuerit ad Chorum deputatus, in eodem carcere Coronæ circulus ei radi.

III. Si propter negligentiam, vel malitiam Custodis Carceris Reus aufugerit, Custos in Carcere coniciatur, & juxta gravitatem culpæ puniatur.

IV. Si quis quoquo modo opem tulerit Incarcerato, ut aufugiat: si effectus non fuerit secutus, incarceretur per viginti dies: si effectus secutus, sit in Carcere toto tempore, quo Delinquens debebat esse. Carcerem autem infringentibus tempus incarcerationis duplicetur.

V. Si quis sine licentia Superioris visitaverit, vel alloquutus fuerit incarceratos, poenæ culpæ gravis per unum diem subiacet.

VI. Prælatus per se, vel per alium curet de solatio Incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam. Libros spirituales illis concedat, sed non atramentum, nec alia ad scribendum requisita, nisi raro pensatis circumstantiis, & cum scientia eorum, quæ scribunt.

REGULÆ

CAPUT XXXII.

Nullus Fratrum Fratrem suum in publico accuset &c.

CAPUT XXXIII.

De poena contra ladentes famam aliorum.

I. Si quis alterius famam apud Religiosos nostri Ordinis læserit, & convictus fuerit, poena talionis puniatur, sicut præcipit Regula, & ante omnia famam restituat. Si vero nostræ Religionis decorem, & suorum

rum Religiosorum existimationem infamiae labe denigraverit apud Sæculares, vel Religiosos alterius Ordinis, præter poenam supradictam careat voce activa per triennium, & inhabilis sit ad omnia Ordinis officia.

II. Si quis falsum testimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit, præter poenam talionis, nunquam in testem produci valeat.

REGULÆ

CAPUT XXXIII.

Si quis scandalum, vel aliquid hujusmodi fecerint &c.

CAPUT XXXIII.

De Apostatis, & Fugitivis, Incorrigibilibus, & manus violentas in alios iniicientibus.

§. I.

De Apostatis, & Fugitivis.

I. Ille reputandus, habendusque est, ut Apostata (quantum ad poenam) qui absque licentia Superiorum vagatur extra Conventum sine Habitu, habeat, vel non, intentionem redeundi ad Claustra, aut etiam cum Habitu, si per octo dies extra Claustra permanserit. Iste ergo ipso facto sit excommunicatus, & pro tali promulgetur a Superiore coram Communitate. Item qui de nocte sine licentia e Conventu exierit, eodem modo sit excommunicatus, & velut Apostata puniatur.

II. Si quis absque licentia exierit e suo Conventu, vel a confinio, & jurisdictione sui Prælati immediati, statim ac Domum redeat, incarceretur, et si constiterit confugisse ad Superiorem Prælatum, non habeatur pro Excommunicato: Poterit tamen arbitrio Superioris puniri, si justam causam recursus non reddiderit. Si vero aliorum divertit, & via recta Superiorem non adiit, severe puniatur.

III. Statim ac sit notitia de alicujus Religiosi exitu a Conventu sine licentia, quamvis recurrat ad Superiores, Prælatus illius processum formet de fuga, & certiores faciat Superiores, Generalem, & Provincialem de illa, & de die, ac causa ipsius fugæ. Superior vero Generalis fugam denuntiet Procuratori Generali pro sua Familia existenti in Curia Romana.

IV. Et quia se re: Urbanus VIII. per suas literas in forma Brevis sub die 4. Aprilis 1637. incipien. *Alias a Nobis* (post alteras quoque ab eodem, & a se re: Paulo Papa V. emanata) præcipit, ut nullus nostri Ordinis Religiosus, ad alium quemquam Ordinem, Religionem, sive Congregationem (excepto Ordine Cartusianorum petita, & obtenta licentia, a Superioribus nostri Ordinis) sub Apostasiæ, & Infamiae perpetuæ nota, atque excommunicationis lætæ sententiæ poena, etiam emif-

sonis quarti voti, seu perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris Regulæ, seu Observantiæ prætextu, vel contemplatione, vel quavis justa, probabili, aut legitima causa, se transferre audeat: Ideo literæ præfatæ inviolabiliter serventur.

V. Apostata, & Fugitivi pro prima vice, & fuga puniantur juxta qualitatem culpæ, & ipso facto amittant antiquitatem sedis, & loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat a die regressus ad Ordinem post dictam primam fugam, nisi Capitulum Generale illis antiquitatem restituat. Qui secundam fecerit, eadem poena afficiatur, & insuper per unum Annum incarceretur; Pro tertia vero fuga (vel per unum Annum, si per Annum duraverit) si tales non expellantur poenis impositis pro prima, & secunda fuga pleciantur. Et præterea inhabiles sint ad Prælaturas Ordinis, & voce activa careant, nisi a Capitulo Generale restituatur eis. Si quis vero Apostasiæ ratione excommunicatus celebraverit, gravioribus poenis severiusque mulctetur.

VI. Denique non solum Patribus Ministris, verum etiam omnibus Religiosis facultatem, & auctoritatem concedimus, ut in casu necessitatis possint capere, & comprehendere apostatas, & fugitivos, cujuscumque Provinciae, aut Domus sint. Hortamurque in Domino Superiores, & eorum conscientias oneramus, ut curent diligenter, & caute compellere, & revocare fugitivos sub poena gravis culpæ per tres dies.

§. I.

De Incorrigibilibus, & eorum expulsionione.

I. Ille Religiosus judicandus est incorrigibilis, qui audent committere, & repetere graves culpas, admittere non vult poenitentiam legitime a Superiore pro illis impositam. Similiter ille qui tribus diversis vicibus punitus pro culpis gravibus ad meliorem vitæ rationem non redit. Etiam ille cujus emendatio desperatur propter ipsius obstinationem, & pravos mores.

II. Incorrigibiles, vel perpetuo ergastulo sunt mancipandi, vel a Religione expellendi, observando in omnibus Decreta Sacræ Congregationis Concilii publicata de mandato se. re. Urbani VIII. anno 1624. die 21. Septembris, & Innocentii XII. die 24. Junii anno 1694., quando autem expulso alicujus fuerit executioni mandanda, prius in Capitulo Conventuali sententia legatur, & flagris cæcis a Communitate coram ipsa expolietur Habitu.

III. Nullus Superior, nec Pater Minister Generalis, expulsis literas testimoniales concedat, illos ad Sedem Apostolicam reiciens, vel jubens aliam ingredi Religionem, sed tantum tradat literas fidem facientes de expulsionione facta, juxta dicta Decreta Sacræ Congregationis, & in quibus etiam exprimentur poenæ expulso impositæ a Judicibus in Sententia expulsionionis.

IV. Sen-

IV. Sententiæ in Causis Criminalibus prolatæ, & Reis intimatæ non statim executioni mandentur, quin prius revideantur & iterum examinentur causæ, si Rei ipsi erga hoc supplicationem fecerint, & humiliter id postulerint.

V. Appellare a correctione, & poenitentia regulari ad externum Judicem, prohibitum est per se: re: Sixtum V., Gregorium XIII., & Clementem VIII. Quare si quis ab illa appellaverit, severe puniatur ad arbitrium Diffinitoris sui.

§. III.

De iniicientibus manus violentas in alios.

I. Si quis minatus fuerit, vel manus violentas in aliquem injecerit, vel eum percusserit, arbitrio Ministri puniatur, attentata gravitate Culpæ. Quod si ea commiserit contra aliquem Prælatum inferiorem Provinciali incarceretur, & aliis poenis afficiatur ab ipso Provinciali, considerata prudenter qualitate delicti. Si vero contra Provinciale, vel Diffinitorem Generalem, a suo Superiore Generali Delinquens puniatur, attentata semper qualitate culpæ. Si autem contra Superiorem Generalem a suo Diffinitore Generali. At si ira ductus aliquis Prælatas in subditum suum violenter manus injecerit prædictis poenis afficiatur a suo immediato Superiore.

REGULÆ

CAPUT XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit &c.

CAPUT XXXIV.

De Insuperantibus injuriam aliis, ac de Correctione fraterna.

I. Religiosus, qui alteri injuriam fecerit live præfenti, sive absenti juxta arbitrium Ministri puniatur, attentata culpæ gravitate.

II. Si quis scit alium commisisse aliquod peccatum, si occultum est, & speratur emendatio, corripat eum secreto, juxta Evangelium; & nulli, neque Superiori per præceptum, adhuc intra Vistationem inquirenti, id revelet, sub poena Carceris per tres Menses, si ex tali revelatione scandalum sequatur. Si vero non sequatur, afficiatur poena culpæ gravis per sex dies, & semper ante omnia honorem restituat: Mens enim Religionis non est scrutari occulta, ante correctionem fraternam. Si vero correctio facta non prodesset, vel si antequam illam faciat, prudenter judicet, quod nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut suo Consilio, & efficaciori documento, vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem se frugem recipiat.

III. Si quis contra bonum commune, & honorem nostræ Religionis aliquod deli-

ctum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denuntiet Superiori, ut Patri, et si culpæ qualitas, & circumstantiæ exigunt, etiam ut Judici deferat, qui lapsi salutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

REGULÆ

CAPUT XXXV.

Si pro necessitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum &c.

CAPUT XXXV.

De modo contrahendi debita & de cura in eis solvendis.

I. Nullus sive Minister, sive Præses, sive Procurator, sive particularis quilibet Religiosus audeat, imo nec valeat debitum aliquod contrahere, sine consilio, & assensu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

II. Nullus Minister in sine sui officii relinquat Domum suam oneratam debitis excedentibus quantitatem centum ducatorum; absque licentia sui Provincialis sub poena inhabilitatis perpetuæ ad ulteriora Ordinis officia: Diffinitorium autem Provinciale attentis rationibus Statuum, Conventuum, & Collegiorum, quæ ante suum Capitulum mitti debent ad ipsum, prædictam inhabilitatem declarare tenebitur, eandemque declarationem, & merita ipsius tradere Præsidi Capituli ante primam ejus sessionem, ut Præses ipse curet, quod in Archivio Generali custodiatur in futurum. Si autem aliqua via Nobis authentica confiterit, Ministri, & Consiliarios subscripsisse hujusmodi rationem status suæ Domus subtrahendo debita, Consiliiarii priventur Officio, & voce careant deinceps in Capitulo Conventuali; Minister vero renuntiare debeat officium tanquam qui antea fuerat inhabilis, nisi attentio rerum statu per Ministrum Generalem dispensetur. Et præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali Ministro Successori, ut curet solvere confessim debita sui Antecessoris, & ante illorum solutionem nullas expensas faciat, nisi præcipit pro Victu, & Vestitu Religiosorum, sub poena suspensionis ab officio, & insignenda a Diffinitorio post puram informationem de non solutione debitorum, & expensis factis in Fabrica, aliisque præter dicta.

III. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegiis nostris ne accipiant pecuniam ad Censum sine requisitis solemnitatibus, ac licentia in scriptis sui Diffinitorii Provincialis.

RE-

REGULÆ

CAP. XXXVI.

Si quisquam de substantia Domus violentiam fecerit &c.

CAPUT XXXVI.

De Modo servando in Litibus, & Negotiis.

I. Nullus sive Prælatas, sive Procurator incipiat causam, & litem, quin observet circumstantias, quas Regula Nostra disponit, & præterea a suo Provinciali, vel immediato Superiore prius obtineat licentiam. Quod si hoc facile haberi non possit, & Causa urgeat, lis inchoari poterit de consensu Capituli Conventualis, & statim Provincialis, vel Superior certior fiat.

II. Strictè præcipimus omnibus Religiosis, ne ipsimet, nequidem extrajudicialiter adeant Tribunalia Secularia pro negotiis mere temporalibus agendis, nisi urgente causa nostræ Religionis; neque inconsulto suo immediato Superiore Judices alloquantur, intercedendo, vel instando, sub poena reclusionis intra Claustra, vel suspensionis a suo officio per annum.

III. Nullus ex nostris, sine sui Prælati Superioris facultate officium exerceat Testamentarii, sub poena suspensionis a suo officio, voce, & loco per tres menses. Si vero aliquis Executor Testamenti fuerit nominatus, & commode absque mora prædicta licentia haberi non possit, & judicio Ministri, & Consiliiariorum expediens videatur statim exercere dictum officium, illud exerceat, ita tamen, ut ad prosecutionem, & perfectionem illius obtineat intra duos primos menses præfatam facultatem. Copia item Testamenti subscripta a Ministro, & Consiliariis mittatur suo Superiori immediato, ut judicet, an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumstantiis concedere facultatem.

IV. Nulli Superiori liceat Judicis Conservatoris munus exercere absque speciali Summi Pontificis licentia.

V. Nullus item Religiosus sit Patronus piæ alicujus memorie, vel Administrator honorum, quæ non sint nostræ Religionis sine expressa licentia sui Diffinitoris Generalis, nisi casu, quo Patronatus, & administratio annexa sint officio, quo quis fungitur in Religione.

REGULÆ

CAPUT XXXVII.

Solicite vero Minister provideat &c.

CAPUT XXXVII.

De diligentia adhibenda a Prælatibus erga observantiam Regula.

I. Hortamur in Domino omnes Præla-

tos, sint valde solliciti in observantia Sanctæ Nostræ Regulæ, sicut ipsa disponit, ut ipsorum exempti Subditi perfectius adimpleant illius præcepta. Ipsosque Prælatos de docendo monemus, ne se judicent legum arbitros quando poenæ non reservantur arbitrio illorum; & ut penitus sublato prætextu pietatis in matrem Religionem exutiles, ipsi vigiles, & Pastores pro viribus tueantur observantiam, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali omnibus, & singulis quantumvis Superioribus nostræ Religionis Prælatibus, quibus per has Constitutiones nulla fuerit commissa facultas, quod minime dispensare præsumant, nec audeant dissimulare, quando culpæ in eisdem statuitur poenæ, suspensionis, privationis, aut inhabilitatis. Quod quidem præcipimus sub eadem poena, Reo non applicata, quam solum Minister Generalis poterit dispensare, attentis circumstantiis, quæ occurrant.

II. Nullus Prælatas ita se occupet in negotiis, etiam causarum piarum, quod gubernio Domus, & vita communi sequenda impediatur. Nec Subditis id ipsum ullo modo permitti debeat.

III. Ministri a suis Conventibus, seu Collegiis absentiam ultra octo dies non faciant sine licentia sui Provincialis.

REGULÆ

CAPUT XXXVIII.

Non liceat Superioribus subditorum Confessiones audire &c.

CAPUT XXXVIII.

De Confessariis, Prædicatoribus, Lectoribus, Studentibus, Collegiis, & Bibliothecis.

§. I.

De Confessariis Religiosorum.

I. Vistatores in qualibet visitatione deputent in scriptis Confessarios pro Religiosis, illorumque facultas durabit usque ad sequentem visitationem, in qua facta designatione, cesset præterita, etiamsi concessa fuerit a Prælato Superiori illi, qui tunc visitat. Et nullus, sive Hospes, sive Conventualis, nisi antea fuerit Prælatas Superior illius Domus, vel Diffinitor Generalis, vel Minister illius, audeat Confessiones Religiosorum audire sine prædicta designatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo existit, quamvis ad munus istud deputatus sit pro alio Conventu, vel Collegio etiam ejusdem Provinciæ.

II. Patres tamen Diffinitores Generales actuales Ordinis in toto Ordine, Familiæ in sua Familia, & Diffinitores Provinciales actuales intra suam Provinciam poterunt absque limitatione audire Confessiones cuicumque Sacerdoti idoneo peccata sua confiteri. Eodem modo Patres Ministri absque

absque limitatione excipere possunt Confessiones suorum Subditorum, in casibus a Regula dispositis, & ipsemet confiteri peccata sua cuilibet Subdito suo idoneo.

III. Magister Novitiorum Confessiones eorum audiat: Semel tamen in quolibet mense (die a Patre Ministro assignanda) permittatur illis confiteri alteri Confessario approbato pro Religiosis, designando etiam ab eodem Ministro. Recenter Professi semper constentur suo Magistro, & alteri Confessario ex approbatis, deputando etiam a Ministro. Idemque intelligatur de Collegis Artibus Studentibus.

IV. Si in aliquo Conventu, vel Collegio deficiant Sacerdotes approbati a Superioribus pro excipiendis Confessionibus Religiosorum, Minister deputet idoneos, & ad id necessarios; donec sit copia approbatorum. Poteritque tam istis, quam illis (quando expedire iudicaverit) impedire, ne audiant Confessiones. Et cuilibet ex sibi Subditis poterit dare facultatem confitendi cuicumque Sacerdoti idoneo sui Conventus, etiam non deputato a Superiori Praelato, tamen si copia Approbatorum Id tamen raro fiat.

V. Quando Religiosi nostri iter faciunt, vel sunt in aliquo Oppido, ubi Monasterium nostrum non est, nec habeant Confessarium nostri Ordinis approbatum poterunt confiteri peccata sua Sacerdoti simplici, idoneo nostrae Religionis, vel cuilibet Confessario approbato Religioso, vel Seculari.

VI. Decernimus, quod Sacerdotes nostri non habentes facultatem audiendi Confessiones Religiosorum nostrorum, concessam, vel per Constitutiones nostras, vel per Superiores, qui illas concedere possunt, non valeant accipere Confessiones etiam Sacerdotum nostrorum.

§. I.

De Confessariis Secularium.

I. Nulli ex nostris liceat audire Confessiones virorum Secularium, sine eo, quod habeat tres annos completos sui Sacerdotii, & sine facultate Ordinarii, ac sui Provincialis. Qui quidem prius simul cum Ministro Conventus, & alio Religioso docto, ac virtute praedito ab ipso Provinciali designato, illum examinet de scientia morali, per secreta suffragia approbent, vel reprobent. Si autem Provincialis non potuerit interesse examini, alium pro illo deputet Religiosum, loco ipsius.

II. Ad audiendas Confessiones Faminarum, quilibet ex nostris debet habere licentiam sui Diffinitorii Generalis, petitam a Patre Provinciali, consulto Ministro Domus, ac insuper debet prius audisse Confessiones virorum Secularium laudabiliter, & per duos integros annos.

III. Qui sine requisitis, & facultatibus expressis in duobus numeris antecedentibus ausus fuerit Confessiones audire, vel examini Ordinarii sine licentia Ordinis se ex-

ponere, privatus sit Ministerio excipiendi Confessiones, neque ad illud ei unquam licentia concedatur, nisi per Capitulum Generale.

IV. Ad hoc autem, ut Confessarii post obtentam facultatem excipiendi Confessiones, negligentes non sint in Studio, nec Doctrinam Moralem pro derelicta habeant, praecipimus in virtute Sanctae Obedientiae, & sub praeepto formali Patribus Ministris, quod inviolabiliter curent, & ad id obligent omnes Confessarios tam virorum, quam Faminarum (exceptis, qui sint, vel fuerint Praelati, vel Ministri, vel Sacrae Theologiae Lectores) ut semel in Hebdomada habeant inter se Conferentiam moralem, nullo eorum deficiente, nisi propter infirmitatem: Dies autem, tempusque designabitur a Ministro. Praeterea omnes, qui interesse debent Conferentiae, examinentur indispensabiliter, in secunda visitatione cujullibet triennii a Visitatore, & a duobus Religiosis designatis Num. 1. hujus §. qui per secreta Suffragia approbent, vel reprobent, & a reprobo licentiam auferat Visitator. Hoc autem examen semper fiat, donec Confessarii expleverint viginti annos laudabilis Exercitii audiendi Confessiones, & post viginti annos, non amplius examinentur.

V. In Ecclesiis nostris sint Confessionaria amovibilia ex decore ligno fabricata. Nullus autem Confessarius Faminarum audiat Confessiones, nisi in aliquo ex praedictis Confessionariis, neque earum Confessiones excipiat; nisi qui actualiter sit, vel aliquando fuerit Praelatus, vel qui aetatis annos quinquaginta habeat, vel licentiam a suo Praelato pro casu raro, & expressam pro qualibet vice. Ad Confessiones autem virorum poterunt esse Confessionaria in Claustris parietibus elaborata, dummodo cum Ecclesia nec parvam communicationem habeant.

VI. In nullo ex dictis Confessionariis Religiosus aliquis sedeat, qui Faminarum Confessarius sit, nisi tunc Ecclesia sit clausa. Qui secus fecerit poena culpa gravis puniatur: Quod si iteraverit, inhabilis maneat ad obtinendam facultatem, audiendi mulierum Confessiones, vel alia aequivalenti poena afficiatur, juxta statum suum.

VII. Licentiae excipiendi Confessiones virorum, sive Faminarum non intelligantur absolute, & in perpetuum concessae, sed dependenter a voluntate Religiosis, quae illas poterit limitare, abolere, & tollere sine obligatione reddendi Causam. Quod non intelligatur cum illis Religiosis, qui sunt, vel fuerint Praelati, vel qui habeant quinquaginta aetatis annos: aliorum autem licentiae tantum judicentur continuari, & permanere, quas subscriptas relinquit Visitator in sua visitatione, vel Superior Generalis, quando Conventus perambulet; & ita non subscriptae eo ipso cessent.

VIII. In Oppidis, in quibus sunt Conventus nostri non concedatur licentia ad exitum

tum de Domo pro audiendis continuo in diebus determinatis Confessionibus Secularium, nisi raro, & cum licentia in scriptis Superioris Generalis.

IX. Nullus Religiosus in loco aliquo Officium Parochi exerceat, etiam pro parte sub poena culpae gravis per tres dies, nisi Domui nostrae sit annexa cura animarum, alias nec Diffinitorium Generale valeat dispensare in Constitutione ista. Nec Fratres qui Faminarum Confessarii non sunt, mittant Praelati pro audiendis virorum Confessionibus ad Oppida illa, in quibus non est Conventus noster.

§. III.

De Praedicatoribus.

I. Nullus Religiosus audeat concionari, quin prius per triennium Philosophiae, & per aliud triennium Theologiae Scholasticae vacaverit, & obtenta in scriptis licentia Patris Provincialis, & cum Examinatoribus sub §. 2. num. 1. assignatis experietur, quid scientiae, & virtutis habeat, & praesertim eum sedulo examinabit de praecipuis Sanctae nostrae Fidei Misteriis, & de sententiis Sacrae Scripturae; & per secreta suffragia approbatio, vel reprobatio fiat; Et insuper, ut de ejus genio, ac ingenio constet, disponet intra tempus illi assignandum, & habebit concionem coram Communitate, & si fieri possit, coram Patre Provinciali.

II. Nullus publice concionetur, quin prius praesentetur Ordinario sub poena privationis vocis, & loci per sex menses.

III. Praedicatores in suis concionibus solum intendant morum reformationem, ac virtutum augmentum. Qui vero in hoc defectuosus fuerit, & a Superiore aliquoties admonitus non se emendaverit, Officio concionatoris privetur.

IV. In Civitatibus, vel locis, in quibus non est Conventus noster non admittantur Sermones Quadragesimae, ita ut tota, vel majori parte illius, Religiosus sit extra Claustra, absque licentia Superioris Generalis. Praedicatores autem Conventuales designentur a Provinciali pro qualibet Domo, iique teneantur praedicare quicquid vel ex obligatione Conventus, vel ex dispositione Ministri praedicandum fuerit pro ea Domo; & gaudeant privilegiis lectorum Philosophiae, excepto examine: Capitulum vero Provinciale, attentis circumstantiis Domorum nostrarum, facere debet earum graduationem, quam Provincialis immutare non poterit, nisi consentiente Capitulo, ut juxta eam assignentur Praedicatores, & mutentur de Domo in Domum, postquam in qualibet exercentur per triennium, ut sic ad Civitates, & Curias felignantur dextiores.

V. Praedicatores solum titulo concionandi (etiam si pro tota Quadragesima sermones habeant) carnis non vescantur. Qui vero nisi illis vescatur Quadragesima tempore, concionari non valeat, cesset a Concionibus, excepto casu, quo aliquis

Bull. Rom. Tom. XIV.

independenter a praedicatione, pro sua infirma, & agra valetudine carnis vescatur. Talis enim praedicatione in Quadragesima illas edere poterit cum licentia Provincialis, caute tamen, frugaliter, & exemplariter.

VI. Si Superiori expediens visum fuerit, disponat, quod in loco, in quo est Conventus Ordinis, Religiosus aliquis Dominicis diebus exeat ad docendum Populum Doctrinam Christianam.

VII. Liceat Praedicatori non interesse Choro (excepto tempore Orationis Mentalis) tribus, aut quatuor diebus ante concionem. Disponentibus vero sermones pro Quadragesima plus temporis indulgeat Superior.

VIII. Pater Provincialis in secunda Visitacione cujullibet triennii examinet Praedicatores (his exceptis, qui sunt, vel fuerint Praelati, aut Lectores, vel qui per duodecim annos laudabiliter munus concionandi exercuerunt) & auferat facultatem ab illis, qui in virtute, & scientia fuerint defectuosus, vel inutiles ad Animarum profectum, & ab illis, qui titulo praedicationis a Choro, & vita communi se eximunt, & faveat, foveatque eos, qui in concionibus suis doctrinam, zelum, & spiritum ostendunt.

§. IV.

De Lectoribus.

I. Superior Generalis praevia informatione Ministri, & Lectorum biennii, deputet duos, vel tres Studentes, seu Collegas, qui ad Capitulum Provinciale, finitis electionibus concurrant, ut coram communitate, ipsoque Capitulo per conclusiones, & argumenta invicem examinentur, & postea per secreta suffragia a Praeside Capituli Provincialis, qui spirat, & duobus Prioribus vocalibus praeteritis approbentur, vel reprobentur, ut ex Collectoribus, vel hujusmodi approbatis, Superior Generalis libere eligat Lectores Philosophiae, & Collectores eorum, proat opus fuerit. Similiter Superior Generalis libere eligat Lectores Theologiae Scholasticae, Expolitivae, & Moralis, eorumque Collectores ex illis, qui Philosophiam docuerit, praevia informatione ad eum missa per Diffinitorium Provinciale circa mores, applicationem, & intelligentiam, vel etiam ex illis, qui in Collegio Nostro Romano per triennium studuerit, & a Sacra Propaganda fidei Congregatione, Ministroque, & Lectoribus fuerint approbati. Si autem nec hujusmodi Collegae, neque Philosophiae Lectores, qui triennium peregerint, fuerint in Provincia, eligat Superior Generalis, quem voluerit in Lectorem Theologiae ex Collectoribus, praevia semper informatione praedicta. Ipse Superior Generalis eos, quos elegerit in Lectores, praeviat sex mensibus ante cursum, ut se praeparant, semperque deputet personas doctas, observantes, amantes, docere Doctrinam.

N n

San-

Sancti Thomæ, non Quæstiones inutiles, & periculosas; Quod si fecerint, priventur lectione, & (si fieri possit) Lectores sint ex Provincia, in qua sunt Collegia. Et omnes semper in scriptis dicantur, nisi a Superiore Generali aliud disponatur in casu raro. Præterea Provincialis eligere debet Lectores Theologiæ Moralis prædicæ pro Domicibus, in quibus, vel ex dotatione, vel ex alio titulo hujusmodi facultatem docere tenemur, eosque consulto suo Disinitorio, & non aliter eligat. His vero Lectoribus, sub pœna privationis ab officio prohibetur tractare quæstiones Scholasticas, sive Scholastico modo, easque, quas prædicæ tractare debent, in scriptis dicere; nec hujusmodi Lectores quoad graduationem, & privilegia inter ceteros ex jam dictis computandi sunt, sufficiunt enim illis infradicenda.

II. Assistent semper Lectores duabus integris horis Orationi Mentali, integroque Matutino, & Laudibus Nativitatis Domini, Paschæ, & Pentecostes, Festis Sanctissimæ Trinitatis, Sanctissimi Sacramenti, (si fuerit expositum) in diebus infra Octavam, necnon Matutino, omnium Festivitatum Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ fuerint primæ Classis, & Nostrorum Sanctorum Patriarcharum. Assistent etiam Choro, & Ecclesiæ omnibus functionibus Majoris Hebdomadæ: nec non assistant omnibus Vesperis, quæ Cantu celebrantur, ac in Festivitatibus, quæ ad colendum pronunciantur, & Beatæ Mariæ, & Ordinis Nostri etiam si non canuntur, nisi in aliquo ex istis diebus habeant Conclusiones. Et etiam (si non habeant Conclusiones in ipsa die) assistant Missæ Solemni, quæ in prædictis festivitatibus celebratur nec non Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Ascensionis Domini, & Tertie quando canitur. Insuper assistant Processionibus Generalibus, & Ordinis Nostri, Antiphonæ Salve Regina, Officiis, & Exequiis, & Missis, quæ cantantur, & sunt pro nostris Religiosis defunctis, sive pro Papa, Protectore Religionis, vel Principibus Territorii, & in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum. Assistent denique examini Conscientiæ, flagellationi communi, ceteris actibus, & functionibus Communitatis extra Chorum, Ecclesiam. Illis tamen in communi Tabula tantum imponatur humilitatis Officium.

III. Tempore cursus, seu lectionum suarum, non exeant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas Confessiones extra locum, in quo est Collegium; Id tamen eis licebit in Majori Hebdomada.

IV. Religiosus, qui habuerit licentiam in scriptis a Disinitorio Generali pro scribendo libro, qui Typis mandandus est, exemptionibus fruatur quibus gaudent Lectores, dum illum scripserit, vel etiam dum excudatur, si ipse correctioni assistat. Et similiter Scriptores teneantur quot annis presentare ante suum Disinitorium Elucubrations suas, ut ab ipso judicetur, an di-

qui sint pro illis præfato privilegio, & exemptione.

V. Nullus Religiosus percipiat redditus ex Cathedra in aliqua Universitate, nec illum petat, aut pretendat, nec pro alio substituatur, neque, ut alius eam adipiscatur, suffragium ferat. Poterunt autem nostri docere intra Claustra, si ex dotationis, aut fundationis gravamine teneamur ad id, dummodo studentes nostri nihil cum secularibus habeant commune. Conectores autem (vulgo passantes) non cognominentur Lectores, sed cognomine, respondente Hispano vocabulo (in sua quique Provincia distinguatur lingua vernacula) illorum enim officium est præesse conferentiis in præsentia Lectoris, cujus materia in conferentia est disputanda, legere, explicare lectiones, & conclusionibus præesse, ob Lectoris infirmitatem, arguere in omnibus conclusionibus; Item in actibus literariis ad extra præsidere Collegiis, ut moris est. Conectores Theologiæ, qui jam Philosophiam docuerunt; Philosophiæ vero Conectores hac eadem exceptione potiri debent, quando casus occurrerit, quo lectionem ob Lectoris infirmitatem, ex integro agant, suppleantque, & pro illo tantum tempore.

§. V.

De Studentibus, & Collegiis.

I. Patres Provinciales designent Religiosos (unum saltem annum completum, post Professionem habentes) qui Philosophiæ, Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis Studiis vacaturi sunt; illosque eligant virtute, ac genio præditos, viribusque robustos, pro jungendo Studio cum austeritate vitæ nostræ; Et antequam in Collegium pergant, eos inviolabiliter, examinari faciant de sufficientia Grammaticæ a Religiosis ab ipsis assignatis: nec nisi approbata studia concedant, alioquin a Superiore Generali priventur Studiis, & in Domo Professorum usque ad præfixum tempus mittantur. Collegas autem pro Collegio nostro Romano Propagandæ Fidei solus Minister Generalis poterit designare, juxta Breve SSmi Domini nostri Innocentii XIII., eos autem designare tenebitur, consulto Superiore Generali alterius Familiæ, si ex illa fuerint; eligatque semper eos, qui saltem per biennium Theologiæ Scholasticæ studuerint, & in ea judicio Provincialis, Ministri, & Lectorum non mediocriter profecerint; Si autem aliquis sic electus excusationem sibi simulat, aut pretendat, inhabilis reddatur perpetuo ad Ordinis Lecturas, & studia biennii. Sciant præterea omnes nostri Religiosi dissuadentes, & male consulentes, ne qui designantur in prædictum pergant Collegium, se, incurrere pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac alias juxta prædictum Breve.

II. Collegæ nostri per triennium Philosophiæ, & per aliud triennium Theologiæ Scholasticæ; ac denique per biennium

Expositivæ, & morali Theologiæ operam dabant; vel saltem per biennium Theologiæ Scholasticæ, per triennium in Collegio nostro de Propaganda Fide linguarum, atque Dogmatum Studiis vacare debent. Omnes autem tempore Vacationum in suis Collegiis maneat, nisi Superior, qui illos designaverit Collegas, aliud disposuerit. Dum autem Artium, & Theologiæ Studio incumbunt, non audiant Confessiones, nec concionentur: In ultimo tamen anno hujusmodi Theologiæ Scholasticæ liceat eis in munere concionatorio se instruere, prædicando coram Communitate, & in Refectorio, vel Aula Capitulari.

III. Collegæ Philosophi, vel Theologi Scholastici tempore cursus Ordines Sacros non recipiant, nisi isti conferantur in loco, ubi est Collegium, vel in Oppido a Collegio non distante ultra sex leucas. Nec Collegæ isti, dum tales sunt, in Patriam suam adibunt, nec alia itinera agent, nec a Domo exibunt (etiam si sint in aliquo Conventu extra Collegium) nisi cum Communitate, vel cum suo Ministro, vel cum Patribus Disinitoribus. Ad exercitia tamen literarum poterunt exire cum suis Lectoribus; Sed solum illi, qui a Visitatore designentur ad hoc. Collegis biennii, vel eis, qui in Collegio Propagandæ Fidei actualiter fuerint, æque, & non alia officia distribuatur in tabula, nisi, quæ Conventualibus distribuuntur.

IV. Nullus Collega ingrediatur Cellas Patrum Lectorum.

V. Omnes Studentes diligenter examinentur in singulis Visitationibus a Visitatore, Ministro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat, culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, seu progressum non facturus judicetur, a Collegio excludatur per secreta examinatorum suffragia. Si tamen Collegæ fuerint minus observantes, vel fracte valetudinis, ut simul cum Studio, communem vitam sequi non valeant, tales Visitator solus excludere poterit a Collegio. Exclusus autem, vel quia culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas non egrediatur a Conventu, in quem missus fuerit, per spatium temporis arbitrio Superioris; nec concedatur ei facultas, ut sacris initiatur, nisi transactis duobus annis, ultra permisso a nostris Constitutionibus. Si vero jam fuerit Sacerdos, facultas audiendi Confessiones ei non concedatur, nisi transactis etiam duobus annis ultra requisitos pro reliquis Sacerdotibus a nostra Constitutione. Semel autem exclusus, ad studia non redeat, quin prius constet cessasse causam, propter quam fuit Studiis privatus, vel a Collegio ejectus.

VI. Stricte præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali omnibus nostris Religiosis, quod nullus petat, nec sibi procuret mediis intercessionibus extra Ordinem nostrum Studia, Ordines, licentias audiendi Confessiones concionandi, pergendi in Patriam suam, Conventualitates, & alia hujusmodi sub pœna inhabilitatis ad id, quod petit, &

Bull. Rom. Tom. XIV.

per talia media procurat; Superioribusque sub eodem præcepto præcipimus, quod hanc Constitutionem diligenter observent, non solum negando, quod pro ipsis petitur, sed etiam severe reprehendendo illum, contra quem vehemens invenitur suspicio de influxu in seculares ad id.

§. IV.

De Collegiis.

I. In singulis Provinciis Nostri Ordinis tria adminus sint Collegia, unum pro Philosophia, alterum pro Theologia Scholastica docenda. Tertium vero, in quo Theologiæ expositivæ, & morali vacent per biennium Collegæ, qui jam cursus suos Scholasticæ Theologiæ peregerunt. Ad hoc autem Collegium biennii studentium, simulque conferentium ante acta studia selectiores, quorum sit spes in futurum, solum adire debent ad arbitrium Provincialis, qui tantum approbatus a se, & Lectoribus Theologiæ Scholasticæ, poterit designare: Collegium tamen Propagandæ Fidei erit semper pro omnibus Provinciis Religionis; Pro omnibus enim concessum est. Omnia autem, & singula Collegia Disinitorium generale designet.

II. Ministri Collegiorum docti sint, & observantes, & (si fieri possit) qui aliquando fuerint Lectores, ut sedulo curent, Conectores, & Collegæ causâ studiorum non omittant orationis, & mortificationis exercitia, nec observantiam nostrarum Constitutionum tam particularium pro Collegiis, quam communium, quæ illis non opponuntur.

III. In Collegiis Philosophiæ sint Magistri spirituales, sub quorum disciplina in habitatione separata vivant studentes, qui Sacerdotes non sint. In Collegiis vero Theologiæ Scholasticæ Magistrorum vices obtineant Vicarii.

IV. Conventuales aliquot sint in Collegiis ad officia eorum agenda, ad Conciones habendas, & audiendas Confessiones, ut sic satis temporis maneat Collegiis ad studium, & quando tempore vespertino, ut moris est, Conclusiones defendantur, si Conventuales tempore Orationis Mentalis ei non assistunt, orent in Choro. Moneamusque Ministros, ne permittant, quod aliquis Conventualis nec Conclusionibus; nec Choro interfit.

V. Cursus literarius incipiat a die Sancti Lucæ Evangelistæ, & duret usque ad vigiliam Pentecostes exclusive. Hujus temporis decursu singulis diebus non feriatis singuli Lectores Philosophiæ duas dicent lectiones; Singuli vero Theologiæ unam. Et quælibet cujuslibet Lectoris lectio per unam duret horam. Similiter singulis diebus lectivis, vespere expendatur una hora in conferentia literaria, cui præsit Conlector, & in ejus defectu Lector, cujus materia conferentia habetur, qui semper interesse debet et conferentiæ, quam docet.

N n s

Hor.

Hortamur tamen lectores, quod intersint conferentiis aliorum lectorum, & tres horæ expendantur in conclusionibus defendendis singulis Dominicis diebus ab hora videlicet tertia post meridiem, usque ad sextam. Post cursum vero tempore vacationum, bis in hebdomada conferentiæ per spatium unius horæ sint, & semel singulis Mensibus conclusiones per duas horas tantum. Patres autem Ministri, Lectores, prout illis melius expedire visum fuerit, designabunt tempora pro dictis exercitiis literariis, exceptis Conclusionibus tempore cursus, quæ in jam designato defenduntur.

VI. Communis mentalis Oratio tam matutina, quam vespertina semper sit a quinta hora usque ad sextam. Et finita Matutina, recitentur simul Prima, Tertia, Sexta, & Nona, in spatio aliquantum longiori dimidia hora, & quandoque prolixiori juxta majorem earum quantitatem. Et ad initium Primæ, & non antea incipiat Missarum celebratio.

VII. In vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Ascensionis Nona eodem modo, & tempore, ac in Conventibus. Tertia quoque canatur immediate ante Missam Conventualem in die Nativitatis Domini, prima die Paschæ, ac prima Pentecostes, nec non in Festivitatibus SSmæ Trinitatis, Epiphaniæ, Assumptionis Beatæ Mariæ, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, Natalitii SS. Apostolorum Petri, & Pauli, SS. Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, nisi horum festa cum aliarum Religionum celebrentur concursu, & assistentia, ac in Festo Omnium Sanctorum, in quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & pausatione, ac in Conventibus.

VIII. Missa Conventualis canatur omnibus Dominicis, & diebus feriatis, ac in Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis, & Ordinis nostri, atque etiam in die Cinerum, in feria Quinta, Sexta, & Sabbatho majoris Hebdomadæ, in Vigilia Pentecostes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, atque etiam in die immediato post festum omnium Sanctorum Ordinis, in quo fieri debent Exequiæ pro nostris Religiosis defunctis, cum vigilia, & Responsio in Ecclesia, sicut in Conventibus, aut in quatuor anni Anniversariis, nec non quando sit Officium de aliquo Sancto Martyre in Collegio illo, ubi Corpus, vel insignis ejus Reliquia asservatur. Præterea in omnibus Collegiis debet cantari Missa in Exequiis nostrorum Religiosorum Defunctorum, & quando ex dotatione, vel alia obligatione perpetua, aut temporali ad id tenetur. Secundis vero feriis a Regula designatis dicatur Missa sine Cantu pro Defunctis, & ea finita fiat a Communitate absolutio fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem prædictis Anniversariis, & in Commemoratione fidelium Defunctorum post Missam fiat processio per claustrum, & ubi hoc non fuerit, cantetur Absolutio in Ecclesia.

IX. Vespere canantur tam primæ, quam secundæ (eo tempore, & Solemnitate, ac in Conventibus) tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paschatis, ac tribus Pentecostes; nec non in Festivitatibus SSmæ Trinitatis, Corporis Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis Domini, Purificationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ, in Nativitate S. Joannis Baptistæ, Natalitio SS. Apostolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, & in secundo Festo Sanctæ Agnetis Virginis, & Martyris Nostri Ordinis Patronæ, ac in festo titulari Familiæ, Provinciæ, aut Domus, in quo, & Missa Solemnis canenda est. In Festivitate autem omnium Sanctorum, semper canantur primæ Vesperæ, quoad secundas vero observetur, sicut & quoad Vesperas Defunctorum, quod dictum est de Conventibus Cap. 11. §. 1. n. 8. In reliquis vero Festivitatibus primæ, & secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, solum Vesperæ secundæ canantur, nisi eodem die defendendæ sint conclusiones, quæ semper præferri debent Vesperis secundis Festivitatibus in quibus hæc solum cani debeant. In recitandis autem quarta pars horæ expendatur.

X. Immediate post mentalem Orationem Vespertinam dicatur Completorium, quod fere per quadrantem horæ durabit; & eo finito, Cellas petant ad studendum usque ad horam octavam cum dimidia, nisi quietes, & recreatio ex instructione sit habenda. Si autem fuerit nox communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis post completorium ante studium: reliquis vero anni temporibus post nocturnum Conscientiæ examen.

XI. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, nisi ex instructione fuerit nox recreationis; tunc enim immediate post completorium recitetur, & recitatio ejus duret fere per horam. Cantetur autem cum laudibus (tempore, & solemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Resurrectionis Domini, ac in triduo Majoris Hebdomadæ, & in Festo Corporis Christi (si istud venerationi expositum fuerit) per totam ejus Octavam, id eadem solemnitate canatur, quod cani debet in Conventibus. At vero in Festo SSmæ Trinitatis, & primæ diei Pentecostes, & SS. Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis cantetur etiam Matutinum cum laudibus hora quinta post meridiem.

XII. Circa Religiosorum numerum, qui requiruntur ad canendum omnia prædicta in solemnitatibus, & quid quando celebrantur non in propriis diebus, observetur, quod dictum est de Conventibus, Cap. 11. §. 1. num. 8.

XIII. Insuper præcipimus, quod in quatuor anni Anniversariis recitetur in omnibus nostris Collegiis integrum Officium Defunctorum, sicut in Conventibus. Collegæ Philosophiæ recitare tenentur coram B. V. M. in suo Oratorio cum suo Magistro post

post Antiph. *Benedicta*. Scholastica Theologiæ studentes in Choro, & omnes Collegiorum Religiosi, sive Collegæ biennii, sive Propagandæ, sive Conventuales sint, qui eandem non recitaverint in communi, illam recitent privatim.

XIV. In recreationibus nocturnis a Paschate usque ad Pentecostem, solum poterunt perseverare usque ad nonam, & in residuo tempore ætivo ad summum usque ad dimidiam post nonam. Semper tamen studentes in communitate cum Conventualibus congregentur ad minus per unam horam; nisi fuerint Collegæ Philosophiæ, qui congregari debent cum suo Magistro.

XV. Non admittantur in Collegiis nostris universitatum externæ Personæ ad lectiones, Conclusiones, vel alia litterariæ exercitia. Nec Religiosi nostri extra proprias Domos publice arguant, vel defendant. At vero in Religionibus illis, in quibus apud alias Religiones similiter Excalceatas consuetudo oleverit in contrarium, idem licebit nostris: vitandum tamen erit quantum possibile sit commercium Secularium cum nostris studentibus, præsertim ad lectiones. Qui autem Constitutioni isti omnino, vel partim contraverit, privatus sit voce, & loco juxta gravitatem culpe.

§. VII.

De Bibliotheca.

I. In quocumque Conventu, ac Collegio nostro sit communis Bibliotheca, cujus incrementum, ac in dies augmentum Ministri procurent. In ea sint libri ad studia Religiosorum, spiritualem ipsorum profectum, & proximorum salutem. Sit deputatus a Provinciali Religiosus, qui illam mundatam, clausamque habeat, & libros suo Ordine, juxta ipsorum diversas facultates dispositos. Qui & etiam necessarios Religiosis ad lectionem, studiumque distribuat cum licentia Prælati, & sit quoque in ipsa Bibliotheca Inventarium recto Ordine Alphabetico dispositum omnium librorum Conventus, vel Collegii.

II. Ut autem libri non diminuatur, nec deficiant, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis Religiosis, ne præbeant, nec alienent, nec ad alium Conventum, nec Collegium portent vel mittant librum aliquem, quinternum, Codicem, aut Codices, aliave manuscripta existentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegii, sive ad illa pertinentia, etiam illa, vel ex illis libris, quinternis, Codicibus, seu manuscriptis, quæ Religiosi habent in Cellis, vel alio in loco ad Studium, lectionem, vel usum suum; nec similiter commendent prædictos libros, Codices, quinternas, manuscripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad quod pertinent. Minister vero poterit libellum aliquem spirituales præbere alicui Personæ devotæ, seu Benefactori. Poterit etiam aliquos libros sui Conventus, vel

Collegii commodare aliquibus Personis, prout expedire viderit. Semper tamen in Bibliotheca remaneant scripti a Bibliothecarii libri, qui, & Personæ, quibus commodantur, cum annotatione diei, mensis, & anni. Non poterit tamen Minister, etiam Capitulo Conventuali consentiente, alienare aliquem, vel aliquos libros, nisi sint inutiles, & pro utilibus permutentur. Quod si secus fecerit, poenæ culpæ gravis subiaceat.

III. Pater Provincialis, quando illi conveniens visum fuerit potest concedere licentiam Religioso, ut secum habeat, & portet ad usum librum aliquem spirituales, Bibliam parvam, & compendium casuum Conscientiæ. Nec libros alios poterit quicumque secum portare, nisi de licentia Difinitoris Provincialis, vel sui Superioris Generalis.

IV. Codices, aliæque manuscripta Religiosorum Defunctorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedunt, vel in Archivio generali Ordinis reponantur.

V. Denique sub eodem præcepto ut supra num. 2. præcipimus, ut nullus extrahat a Bibliotheca aliquem, vel aliquos libros, quinternas, Codices, vel manuscripta absque licentia Prælati. Similiter omnibus Prælati præcipimus sub eodem præcepto, quod neque sibi reservare, neque alteri audeant concedere manuscripta Religiosorum Defunctorum. Religiosus autem extrahens, notitiam præbeat Bibliothecario, & similiter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat libros, & cetera ad illam spectantia, quando ipse Religiosus longam absentiam a Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

REGULÆ

CAPUT XXXIX.

Generale Capitulum de triennio in triennium &c.

CAPUT XXXIX.

De Familiis, earum Capitulis Generalibus, & Congregationibus.

§. I.

De Familiis.

I. In nostra Religione Excalceata erunt duæ Familiæ, in quas totus veniat Universalis Ordo divisus. Quarum una denominabitur intra Hispania, & extra Hispania altra: Utraque erit sub Titulari sibi electo.

II. Ex his duabus Familiis unus Minister Generalis in Caput, & earum Superior eligendus est, & postea Commissarius Generalis in Superiorem Generalem Familiæ, de qua Minister Generalis non fuerit assumptus, itaut Ministro Generali tanquam Superiori omnium, Commissarius Generalis, & ceteri omnes humiliter pareant, & obediant quin sub poena transgressi.